

Prije dvije godine posjetili smo Tursku avionom i oduševila nas je. Znali smo da ćemo se vratiti i to motorom! A i Cipar se nekako našao u blizini i lagano smo počeli planirati turu. Zbog nekih nezgoda prijatelj Tomek odustaje, a mi odgađamo put za dva tjedna i konačno krećemo 14. srpnja. Pravo vrijeme za iskusiti paklene vrućine

Kanjonom Nišave

Suton na
Anatoliji

Neopisiva ljepota putovanja

PIŠE I SNIMA: LJILJANA PEŠTAJ KUREN

Prije dvije godine posjetili smo Tursku avionom i oduševila nas je. Znali smo da ćemo se vratiti i to motorom! A i Cipar se nekako našao u blizini i lagano smo počeli planirati turu. Zbog nekih nezgoda prijatelj Tomek odustaje, a mi odgađamo put za dva tjedna i konačno krećemo 14. srpnja. Pravo vrijeme za iskusiti paklene vrućine!

Naši prijatelji Iva i Danko imali su želju doći do Bospora ovog ljeta, a mi smo ih nagovorili da ga i prijeđu. I nisu požalili. Posljednje pripreme uključivale su kupnju još nekih sitnica za našeg Kawasaki KLV-a, servis i trpanje hrpe stvari u kofere i konačno pokret!

Sastanak s našim suputnicima je na odmorištu Ježevu na autocestom prema Bajakovu. Konačno stiže V Strom iz Čakovca i krećemo na istok. Autocesta puna automobila njemačkih oznaka s turskim obiteljima koje putuju na godišnji u domovinu. Polako postaje vruće i stižemo na Bajakovo, gdje nas svi pitaju idemo li u Beograd na koncert. Kakav koncert? Nismo imali pojma da sviraju Rolling Stonesi. Ipak odlučujemo pojuriti prema Nišu - tamo nas čekaju Nemanja i Marija, u čijoj vikendici noćimo. Vikendica je uz rijeku Nišavu, što nas konačno osvježava, malo časkanja, malo čevapa, malo niškog piva i spavanac. Ujutro pravac Pirot (gdje ima zanimljivih prometnih znakova) kroz klisure uz Nišavu. Na granici se malo guramo

i za pola sata smo u Bugarskoj. Loše ceste, pomalo kaotičan promet. Sofiju zaobilazimo, s periferije djeluje prljavo i otužno, pronalazimo autocestu do Plovdiva i to je bila jedina pristojna cesta u Bugarskoj. Lokalnom cestom stižemo pred granicu s Turskom. No, u selu prije granice nailazimo na kolonu. Zaobilazimo je, a kad smo stigli na čelo, debeli policajac razgjaljene košulje, rutavih prsa i cigaretom u ustima prstom pokazuje da se vratimo na kraj kolone duge nekoliko kilometara, što nakon nekoliko pokušaja sporazumijevanja gestama, i činimo. I to je Europska unija.

Otkrivanje Istanbula

Nakon nekog vremena dogmižemo do granice i tu zbog neopisive gužve i

zbog katastrofalne granične procedure stojimo tri sata. Pada mrak i konačno se ne kupamo u znoju, te napokon dolazimo na odličnu, gotovo praznu autocestu s tri trake u jednom smjeru. KLV i V Strom jure prema 250 km udaljenom Istanbulu. Ovo zadovoljstvo plaćamo samo nekih 35 kuna! Na istanbulskim ulicama lovimo dečka na nekom manjem chopperu i on nas vodi u centar do pristojnog i cijenom (50 eura za dvoje, s doručkom) povoljnog hotela.

Nakon doručka krećemo u razgled ovog lijepog grada. Idemo klimatiziranim tramvajem i već nakon 4 stanice izlazimo, jer smo pred Plavom džamijom. Dalje pješke obilazimo Aju Sofiju, sultanovu palaču Topkapı te nezaobilazni Harem, a zatim i Grand

Bospor - sultanov pogled

vjernim putopiscima
METZELER
poklanja par guma

Plava džamija

Ađia Sophia

Harem

Bazar

Maketa Topkapi

Sultánove orđaje

Bazar, gdje smo se upustili u cjenkanje i šoping, nažalost samo sitnica jer su naši koferi prepuni. Šmrč. Ulice grada su uglavnom čiste i pune ljudi. Sav život se odvija na ulicama, pa smo tako i ručali na uličnoj terasi nekog prekrasno uređenog hotela. Naravno, jeftinije nego kod nas. U Turskoj je sve jeftinije nego u Hrvatskoj, osim benzina, za koji moramo izdvojiti oko 10 kuna po litri. Iscrpljeni se vraćamo u naš hotel i pada odluka da idemo u noćni razgled grada. Super, ali ne motorom kao što smo to mi učinili. Promet kaotičan, ne znamo je su li ljudi vozači svih vozila oko nas ili pješaci koji izlijeću kao muhe na cestu! Većina ulica je puna grba i rupa, a malo smo i zalutali u neturističke dijelove grada. Na povratku nam pada i uteg s upravljača motora, no srećom je taj jedini problemčić s motorom riješen u servisu u blizini hotela. Nekoliko Efesa je ublažilo zabrinutost zbog utega i puni dojmova konačno liježemo.

Ujutro servis, pa napuštamo Istanbul autocestom prema Ankari. Priroda postaje zelenija, s jedne strane plavo jezero, a s druge planine. Kod grada Bolu počinje uspon na Anadoljsku visoravan. Na prijekoju je bilo pomalo i prohladno. Još uvijek vozimo u kompletnoj opremi. Poslije tog prijekoja krajolik se dosta mijenja. Pred nam nepregledna ravnica, u daljini se naziru kameni rubovi visoravni. S obje strane ceste pružaju se polja žitarica. Nije za povjerovati, ali svaki pedalj ove zemlje je obrađen. Meni je visoravan fascinanta, velika i prostrana, a odiše nekim mirom i slobodom. Ankaru obilazimo i nastavljamo lokalnom cestom prema Aksaray. U sumrak prolazimo kraj slanog jezera, koje je u ovo doba na rubovima presušilo, pa dobiva bijeli okvir! U Aksaray stižemo kasno navečer, pa lovimo policajce na motoru i molimo ih za pomoć kod smještaja. Vode nas u hotel (25 eura za dvoje, s

doručkom) u kojem odsjedaju samo policajci kad dođu u službu. Policija i vojska, čak i učitelji, često dobivaju premještaje tijekom radnog vijeka!

Čari visoravni

Noćna šetnja gradom, kebab i rušenje u krevet. Današnji dan je vrlo vruć (ni slutili nismo kakve temperature ćemo tek doživjeti) i polako skidamo opremu, ostaju samo kaciga i jakne. Cilj je Kapadokija, točnije dolina Goreme. Opet cesta vodi kroz nepregledna polja žita i stižemo u Goreme. Srećemo slovenski bračni par, Branka i Natašu, te s njima odlazimo u odličan kamp Kaya. Malo me brinuo jak vjetar, ali smo ipak digli šatore i pravac - kupanje u bazenu! Predvečer razgled okolice motorom, pridružuju nam se Iva i Danko, koji su planinarišli po kapadokijskim stočcima i crkvama skrivenim u stijenama. Još jedan kebab, a ovaj sam i ja odlučila jesti, i bio je odličan, od piletine. Navečer,

u kampu, uz Efes slušamo Brankove nevjerojatne priče s njegovih moto putestvija po Rusiji i Europi. Uz šum visoravanskog vjetra brzo smo usnuli.

Uz doručak dogovaramo mali rastanak s Ivom i Dankom koji ostaju u Kapadokiji podrobnije istražiti okolicu. Mi smo odlučili vidjeti Cipar, kad smo već tako blizu! Prije polaska na jug razgledavamo Muzej na otvorenom. Stvarno je fascinanta kako su ljudi živjeli u stijenama, prvo su u mekom kamenu prokopali kanale za ventilaciju, zatim oblikovali stanove koji su ih skrivali i štitili od neprijatelja s istoka. Naime, na tim prostorima su davno živjeli kršćani koje su na kraju protjerali Turci dolazeći s istoka. Nastavljamo prema gradu Nigde. Usput razgledavamo i najveći podzemni kršćanski grad, Derinkuyu. Također vrlo fascinantan i prilično velik, proteže se i na nekoliko razina. Put nastavljamo pre-

Moderni dio Istanbula

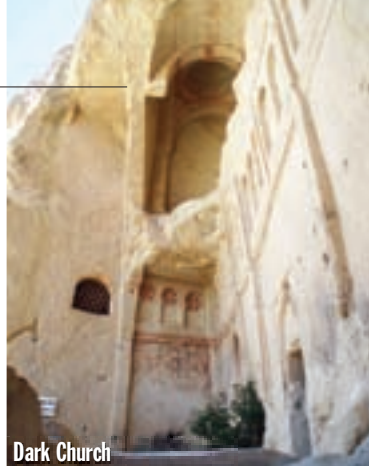
Moderni dio Istanbula

Dolina Goreme

Dolina Goreme

Dark Church

Kapadokijske nastambe

ma obali, gradu Mersinu. Spuštanje s visoravni vodilo nas je kroz lijepe kanjone i klisure. S desne strane pružao se planinski lanac Toros, koji odvaja Anadoljsku visoravan od jugoistočne obale. Kad smo se spustili na obalu, čekao nas je toplinski šok, a dalje vozimo u kratkim rukavima. Uz obalu vozimo do gradića Tasucu, gdje kupujemo karte i čekamo trajekt na koji se trebamo ukrcati u 22.00. Imali smo još vremena za večeru, bijela riba sa žara bila je odlična i cijenom vrlo povoljna. Čekanje u luci se otešlo i počeli smo ukrcaj u 01.30, što je, navodno, tipično za mediteranske brodare. Isplovljavamo oko 4 ujutro, iako u voznom redu stoji: točno u ponoć! Turcima je vrijeme relativan pojam, a vozni red nepoznanica. Turista u ovom dijelu obale nema, pa se nitko osim mene ne žvircira oko

toga. Carinska kontrola zahtijeva vremena, živaca i snalazljivosti. Pomaže nam Turčin koji živi u Engleskoj i naravno, jedini govori engleski. Zbog iscrpljenosti uspijevamo malo i zadržati!

Afroditin otok

U zoru vidimo ciparsku obalu i luku Girne, ali iskrcaj, naravno, kasni i počinje oko 11 sati! Carinske formalnosti ovaj put obavljamo brže, samo u sat i pol! Plaćamo i neki plaćkaški namet jer naša zelena karta ne vrijedi u ovoj nepriznatoj tvorevini K.K.T.C. Naime, stigli smo na sjeverni dio Cipra koji je turska vojska okupirala prije 30-tak godina. Na ovom dijelu Cipra živi oko 250.000 stanovnika, a čuva ih 70.000 turskih komandosa koje možete vidjeti samo u lukama i na graničnim prijelazima.

Novo iznenađenje - vozi se lijevom stranom, na što se lako naviknuti, mali problem je traženje pravca kretanja na kružnim tokovima, kojih je puuuuno! Vozimo prema Nikoziji, koja je udaljena 20 km i tu tražimo prijelaz u Cipar. Glavi grad Cipra također je podijeljen bodljikavom žicom i 1/3 drže Turci. Ovaj prijelaz je prema očekivanju trebalo proći za 5 minuta, ali..... Ciparski policajac pregleda putovnice i šalje dalje, ali carinik kaže: "Vi nastavite pješice, a motor ostaje!!!" Molim? Počela sam sumnjati u svoje znanje engleskog, ali ovaj se ne da i kaže da je motor ušao kroz ilegalnu luku i ako krenemo dalje, on će nas uhititi, baciti u baksu i zaplijeniti motor. Slijedi sat vremena bijesa, ljutnje, gorčine, moljkanja, spominjanja ambasade (naša za Cipar je u Italiji i stvarno bi nam

mogli pomoći, ha, ha!). Carinik se na kraju smilovao ludim motoristima (njemačku obitelj u autu ispred nas je vratio u K.K.T.C) i pušta nas dalje,

Crkva u stijenama Kapadokije

"SUPERBIKE" servis & shop

Varaždin, Masarykova 11, Tel. 042/320 898, Fax: 042/302 898, e-mail: moto-servis-superbike@vz.htnet.hr • Radno vrijeme: 8-17 h, subotom 8-12

aprilias

MOTO GUZZI

GILERA

PIAGGIO

Vespa

Kapadokijske planine

Kapadokija-bez asocijacija molim

Nastambe u stijenama Kapadokije

uz upozorenje da nikome ne pričamo o ovome i da se klonimo policije jer bi nas mogli i deportirati. Kod kuće nakon ponovnog surfanja internetom utvrđujem da smo zaista ilegalno ušli na Cipar. Naime, luke i aerodromi na okupiranom dijelu Cipra su ilegalni i Cipar ne dozvoljava dolazak na otok preko njih. Legalno je doći na Cipar trajektom iz Grčke ili avionom iz Europe, a u K.K.T.C. možete samo s vozilom sa ciparskim tablicama na pet legalnih prijelaza otvorenih za turiste na crti razdvajanja. Eto, za buduće namjernike.

Cipar, kojeg zovu i Afroditinim otokom, treći je po veličini otok na Mediteranu, tipični mediteranski otok s nešto manje zelene vegetacije od Sicilije. Ceste su odlične, autoceste se ne plaćaju, cijene kao u Hrvatskoj, čini mi se da je smještaj malo jeftini-

ji. Platežno sredstvo je funta, ali od Nove godine uvode euro.

Iz Nikozije se spuštamo autocestom do Larnake, gdje tražimo smještaj. Larnaka je lijep, uredan grad, ljeti pun turista, ima poznatu dugu pješčanu plažu palmama odvojenu od ceste uz koju su poredani kafići. Sve je puno, a kampova nema, pa krećemo prema Agii Napi. Na benzinskoj su nam objasnili da domaći iz unutrašnjosti besplatno kampiraju na dugim pješčanim plažama i nitko ih ne dira. Nama je još bilo svježe upozorenje carinika i tražimo čvrsti krov nad glavom. U Agii Napi nema slobodnih mjesta jer je sve puno mladih Engleza, koji danju partijaju na prekrasnim pješčanim plažama, a noću po klubovima. Tu smo odlučili provesti popodne uživajući u toplom i čistom moru. Navečer smo našli smještaj kod

Larnake, hotelski apartman, naravno klimatiziran i s bazenom u dvorištu, za 35 eura/noć.

Klima nas je zadržala dugo u krevetu, ali kad smo se konačno izvukli van, čekalo nas je 40 celzijevaca ujutro u 10 sati. Krenuli smo prema Limassolu, najvećoj trajektnoj luci na Cipru, odakle polaze trajekti za Grčku, Libiju, Egipat i Siriju (e, da nam je vremena i novaca!). Malo smo razgledali centar i plažu, ručali i odlučili danas vidjeti Pafos. U Pafosu je antičko nalazište s grčkim teatrom, hramovima i kućama grčkih bogova, u kojima su dobro očuvani kameni mozaici na podovima. Pafos je lijepi turistički grad i nama se najviše sviđio na Cipru. Vrijedan je ostanka od nekoliko dana kojih mi, nažalost, nemamo. U povratku se zaustavljamo na plaži Petra Romiu, na čijoj se

Muzej na otvorenom

...I JOŠ MNOGO MNOGO TOGA...

Osječka 54
21000 Split
tel. 021 530 848
mob. 099 68 65 781
info@motorcycle-croatia.com

Suncokreti istočne Anatolije

Ovdje i danas žive

obali Afrodita pojavila prvi puta iz mora. Tu smo se konačno osvježili jer je popodnevna temperatura bila oko 47 stupnjeva. Vozili smo u kratkim hlačama i rukavima, a vrući zrak žario nam je kožu, što do sad nismo doživjeli.

Navečer kupanje u bazenu i večera, šetnja i puni dojmova tonemo u san u prvom doticaju s krevetom.

Ljepote Cipra i čari graničnih prijelaza

Danas nam je cilj opet Girne, luka u K.K.T.C., iz koje sutra imamo trajekt za Tursku. Odlučili smo vidjeti planinu Troodos. Unutrašnjost otoka je tipična mediteranska, nisko raslinje, posušena trava i puno maslina. Što se više penjemo, vegetacija se mijenja i okružuju nas borovi, a i nije više neizdrživo vruće. Na vrhu, oko

1900 m iznad razine mora, kupujemo domaće desertno liker vino (jedini veći suvenir s putovanja), razgledavamo izletišta i skijališta sa žičarom. Skijalištu se zaista nismo nadali na Cipru! Sa Trodoosa se spuštamo prema Nikoziji koja je udaljena 80 km. Na padinama ove planine nalazi

se puno raskošnih vikendica i mala starinska naselja okružena šumom koja su nas oduševila. U Nikoziji pokušavamo naći nešto za jelo, ali je nedjelja i ništa ne radi. Ni benzinske, ni kafići, ni dućani ni restorani (isto je i na obali, oni jednostavno nedjeljom ne rade), a grad je pust, nema ljudi na ulicama! Uspjeli smo naći

Djeca Anatolije

jedan lijepo uređen talijanski restoran u kojem su svi bili lijepo dotjerani, tako da smo izazvali i malo pozornosti svojim dolaskom onako znojni i prašnjavi! Pašte koje smo probali bile su odlične, a račun je bio kao u nekoj prosječnoj birtiji na Jadranu.

Prijelaz granice, naravno, nije mogao proći bez problema. Na cipar-

Kamp u Kapadokiji

skoj strani samo su nam mahnuli, a da putovnice nisu ni vidjeli, ali je Turčin rekao da ne možemo dalje. Zato jer nemamo registarsku tablicu na PREDNJOJ strani motora!! Uzalud objašnjavanja da to ne postoji za motore jer on, naravno, engleski ne razumije. Vratiti se ne možemo jer ne znam bismo li uspjeli dva put ući u

Agram

životno i
dobrovoljno zdravstveno
osiguranje

Život i bezbrižnost!

Sigurnost i zdravlje! **Life plus!**
Povjerenje i sreća! U paketu

Polica životnog osiguranja i **poklon** polica dobrovoljnog
zdravstvenog osiguranja ... zajedno!

Agram life
POLIKLINIKA
SUNCE

Spuštanje prema južnoj obali

Prema Pamukkalama

Cipar ilegalno. Da ne bismo ostali na onih 300 metara ničije zemlje, Daniel razmišlja da na papir penkalom napiše registraciju i prilijepi na prednje svjetlo! Nakon pola sata dolazi Turčin i maše neka prodemo i nastavimo put.

U Girne nalazimo hotelsku sobu (za nas dvoje s doručkom 50 eura) i poslije kupanja u bazenu (jer nam se nije dalo tražiti plažu izvan grada) odlazimo vidjeti stari dio grada i staru lučicu, koja me oduševila ljepotom i ugodajem.

Ujutro odlazimo u luku i opet se ponavlja priča s nekim pljačkaškim nametima i carinskim formalnostima od dva sata. Pri ukrcaju upoznajemo Jingsa, Turčina koji živi u Istanbulu, ima produkcijsku kuću i odlično govori engleski jer je živio u New Yorku. Od njega smo puno saznali o Turskoj i turskom mentalitetu, u

kojem se ne mari za vrijeme jer ga uvijek imaju dovoljno. Naravno da je brod kasnio u polasku oko sat i pol, a u dolasku oko četiri sata, od toga je trajekt oko 3 sata stajao 200 metara od luke na turskoj obali. Za to vrijeme pričamo s Belgijancem koji već 4 mjeseca putuje biciklom i koji je na Cipar došao iz Izraela. Savjetovao nam je da ne razmišljamo o individualnom odlasku u Izrael motorom. Oko graničnih caka pomogao je Jings, pa smo sve obavili u sat i pol. S obzirom da je već bila ponoć, Jings savjetuje da noćimo u Tasucu jer je cesta prema Alanyi katastrofalna. Vodi nas na večeru, pronalazi nam jeftin smještaj, a on s vozačem nastavlja za Istanbul. Dok večeramo znoj nam se cijedi i jedva dišemo. Saznajemo da je 40 stupnjeva i da je noćas puno vlage u zraku. Inače su noćne temperature

oko 35 stupnjeva, ali ovaj tjedan je malo topliji!

Druga doza Turske

Ujutro nastavljamo prema Alanyi najgorom cestom na ovom putovanju, grbavom, rupastom i skliskom. Put nas je vodio kroz borovu šumu, uz uglavnom nenaseljenu obalu, dok su se s ceste pružali prekrasni vidici na pučinu, nasade banana te puste pješčane plaže. Sporo smo vozili i tek popodne stižemo u Alanyu, poznato turističko središte. Tu ručamo, razgledavamo ulice i poznatu Kleopatrinu plažu i krećemo dalje. Na semaforu nas pozdravlja dečko na BMW-u i poziva nas na kavu. Naravno da prihvaćamo, malo pričamo o moto sceni u Turskoj i nastavljamo put preko Antalye do prirodnog rezervata Olympos (40-tak km od Kemera). Na

140 km od Alanye do Antalye redaju se hrpe ogromnih hotelskih kompleksa na pješčanim plažama. Tek poslije Antalye nas priroda opet oduševljava zelenim planinama koje se strmo glavljuju u morsko plavetnilo. Cesta je odlična, široka i zavojita, pa smo si dali oduška i raspalili. Izmrvcareni vrućim zrakom stižemo u Olympos, te se lošom cestom, ponegdje makadamom, spuštamo u dolinu. Ovdje je sve prekrasno: rječica, drvene kućice, neke i na drveću, te prekrasna obala mora na kojoj se gnijezde velike morske kornjače (koje mi, nažalost, nismo vidjeli). Nalazimo smještaj u klimatiziranoj drvenjari, s večerom i doručkom 30 eura za dvoje. Navečer se osvježavamo u bazenu i uživamo u turskoj gostoljubivosti.

Ujutro rano krećemo prema gradu Denizliju, gdje se trebamo naći s

ANTI FREEZE
Windproof Protection

FRANK THOMAS
GROUP

AC AUTO CROATIA
ZA VRIJEME SHOWA ODOBRAVAMO POPUST

Posjetite nas od 27.03.- 06.04.2008.
na Zagreb Auto Moto show-u 2008, paviljon 01, štand 05

Ladies Mesh

1.168,58kn

Air Rider Jacket

2.087,06kn

323,21kn

20%

Sport Panniers

831,66kn

1.033,60kn

Aquagard Glide

322,43kn

Summer Classic Glove

316,41kn

Cafe racer leather Glove

860,25kn

Highway aqua boot

Body Shield

218,12kn

Steel

694,59kn

24 rata 24 rata 6 rata

AUTO CROATIA D.O.O. FRANK THOMAS OPREMA:

Glavni uvoznik za RH Frank Thomas proizvoda: ZAGREB, Vlačka 47, tel./fax: 01/48 30 466, E-mail: ac-autocroatia@zg.t-com.hr

SPLIT, Zrinsko Frankopanska 2B, tel.: 021/380 251, RIJEKA, Čiočina 28a, tel./fax: 051/322 323

Područni UVEX distributeri: Dobrovnik: SERVO tel. 020/418 656; Zadar: RENT AN ZADAR tel. 023/236 600; Metković: MAXI MOTO tel. 020/690 360; Rijeka: AVE tel. 051/377 191; Pula: SCHIRA MOTO tel. 021/383 308; Zagreb: R.P.M. tel. 01/3777 540; Slavonski Brod: EURO MOBILE tel. 035/440 630; Kušina: BIKE SHOP L.K.D. tel. 044/683 504; Varaždin: SUPERBIKE tel. 042/320 898; Koprivnica: MOTO BICIKLIST tel./fax 048/622 191; Osijek: ŠKARO MOTO, tel. 031/300 555

Prema jugu Anatolije

Edermlî- južna Turska

Okupirani dio Nikozije

Drž se lijevo

Larnaka- promenada

Cesta na Troodosu

Ivom i Dankom koji su tamo posjetili Pamukkale, prekrasne stijene prekrivene kalcijem iz vruće vode koja tamo izvire. Mi smo tamo bili prije dvije godine i zbilja su nas oduševile, naravno da su oduševile i naše prijatelje.

Bio je pravi užitek voziti po visoravni i brzo stižemo do Denizlija. Nalazimo se s prijateljima i na brzinu prepričavamo dogodovštine, kojih je bilo napretek. Dogovaramo se da pokušamo doći do Dardanela, preko Efesa, Izmiru i Troje. Dan je bio pakleno vruć i često smo se zaustavljali radi pića. Na jednoj benzinskoj saznajemo da je 48 stupnjeva. Tu srećemo austrijski par na GS-u, na povratku iz Sirije i Jordana. Kažu da je tamo klima ugodnija, oko 28 stupnjeva. Zvuči rajski u tim trenucima. Sad mi je jasno zašto Turkinje nose duge haljine dugih rukava, lakše je podnijeti vrućinu zaštićen odjećom nego kožu izložiti direktno suncu i

vrućem zraku. Naše hlače i majice dugih rukava namakali smo vodom pri svakom stajanju, ali osvježenje je trajalo desetak minuta, a onda se sve ponovno osušilo. U Aydinu se zaustavljamo i odlazimo na ručak u klimatizirani restoran. Gazda je predsjednik lokalnog moto kluba i morali smo se fotografirati s njegovom jakim kraj naših motora s HR tablicama. Jedva smo se izvukli iz ugod-

no klimatiziranog prostora i krenuli paklenim tempom dalje.

Grad Efes, Selcuk mu je današnje ime, razgledavamo s motora i jurimo na obalu rashladiti se u moru. Plaža, zvali smo je socijalna, samo za lokalno stanovništvo i mi jedini stranci! Iva i ja smo se u bikinijima osjećale skoro pa golo. Žene nose jednodijelne badiće, vrlo čedne i neupadljive, a vidjeli smo nekoliko žena odjevenih u neku

vrstu dimija i tunika s maramama na glavi koje su se tako kupale. Nismo htjeli fotografirati, da ne bi bilo neugodnosti.

Put nastavljamo prema Izmiru. Na ulasku u Izmir dočekao nas je 'špi-gl' asfalt. Srećom, oba vozača su se snašla kad smo počeli klizati i plesati po cesti. Kroz kaotični promet i po opisanom asfaltu trebalo nam je sat vremena da prodemo grad.

Na izlasku nas je dočekao mrak i nešto bolja cesta. Odlučujemo voziti do nekog većeg mjesta i naći smještaj, no budući da nismo uspjeli, oko jedan sat u noći stižemo u Pergam, sada se grad zove Bergama. U kampu nisu imali bungalova, a šatore nam se nije dalo slagati, nismo više imali volje ni za što i - eto spasa. Do nas dotrči čovjek koji radi u trafici uz cestu cijelu noć i pita nas trebamo li pomoć. Naravno! U gradu ima prijatelja koji ima pansion i rado će nas odvesti, ali nema auto. Pada odluka da Iva i ja

Agia Napa

Pafos- utvrda

Antičko nalazište

Antičko nalazište

Puste ulice Nikozije

Stara luka Girne

Jings

Plantaza banani

Pafos

Stara luka Girne

ostajemo u trafici, a čovjek sretan kao malo dijete, što će se vozit motorom, ide s Dankom i Danielom vidjeti pansion. Umirali smo od smijeha kad se čovjek pokušao popeti na Stroma i kada smo Iva i ja sjedile pred trafikom u jedan sat u noći na glavnoj prometnici. Stigoše naši vrlj muževi i kažu da je smještaj u redu. Najbolje je tek slijedilo. Pozdravili smo se sa čovjekom i od njega kupili set od 10 razglednica za pola eura. Stižemo u pansion i gle čuda: ima samo jedna slobodna soba. Druga je gazdina u stanu, bez klime i vlastite kupaone, a on naučio spavati vani! Nakon pregovora odlučujemo svi spavati u jednoj sobi. Dečki će na podu, a Iva i ja na velikom bračnom krevetu. Dogovor smo zalili pivom i pred jutro svi završili na bračnom krevetu. Nakon doručka plaćamo račun (sa noćasnjim pivama i doručkom 35 eura za svo četvero) i krećemo u razgled antičkog grada Pergama. Imamo osjećaj da je danas

nešto manje vruće, oko 40 stupnjeva! Pergam kao svaki antički grad ima teatar, palače, hramove i knjižnicu, naravno, vidjeli smo samo ostatke. Parking se kod nalazišta plaća, ali smo im simpatici, pa nam ne naplaćuju i kacige ostavljamo u čuvarevoj kućici. Kad su vidjeli kako dečki podmazuju lance, čuvari dopeljali svoje mopediće, pa su i njima podmazali lance, a ovi skroz sretni voze mahnitno u krug

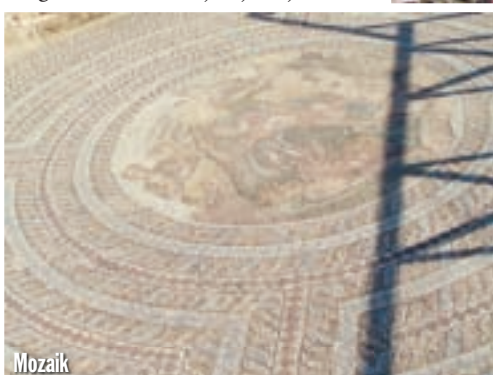
oko buseva na parking! Počastili su nas i vrućim čajem.

Povratak u Europu

Nastavljamo prema Dardanelima. Cijelo vrijeme nas je udarao jak bočni vjetar, te smo sporo napredovali i nekoliko puta se zamalo našli na boku u suprotnoj traci. Zbog naših vrljih vozača projurili smo pored nalazišta antičkog grada Troje. Poslije su rekli

da oni skretanje za 5 km udaljenu Troju nisu vidjeli! Da ne povjeruješ tko to nas vozi! Više nam se nije isplatilo vraćati se (kad-tad ćemo se vratiti!) i u Canakkalama trajektom prelazimo Daradanele i stižemo na Galipolje, europsko tlo. Sumrak i jak vjetar nakon desetak dana ponovo vraćaju jakne u upotrebu. Odličnom cestom jurimo prema Grčkoj, u koju ulazimo oko deset sati navečer. Malo sam se šokirala brzinom prelaska granice, sve skupa samo desetak minuta!! Autocestom, koja se ne plaća, jurimo (Daniel kaže da je jedan dio vozio oko 200 km/h, s obzirom da sam počela spavati na motoru nije mi smetalo) u pravcu Soluna, danas Thessalonikija. Srećom, ponestaje nam benzina (na autocesti nema benzinske) i dečki su gladni, pa silazimo u gradić Xanthi, gdje smo namirili motore i vozače i pronašli lijep hotel Paris (35 eura noćenje za dvije osobe). Konačno krevet, u pola dva u noći!

Alanya - Kleopatrina plaža

Mozaik

Mozaik

Pafost- grčki tetar

Olympos- smještaj

Olympos- smještaj

Pamukkale

Ujutro, nakon odlične ledene kave (kakve sam do sad pila samo u Grčkoj i na Cipru), krećemo prema Kavali. Nekoliko kilometara poslije Kavale spuštamo se na plažu. Ovdje su samo privatne kuće, tako da je plaža koju smo našli bila uglavnom samo za nas. U pansionu iznad plaže naručujemo ručak. I tako smo, umjesto dva planirana sata, proveli cijeli dan na pješćanoj plaži drijemajući uz šum valova na 35 ugodnih stupnjeva. Kasno popodne krećemo prema Solunu. U tom velikom gradu se gubimo jer smo pratili znak Macedonia, a to je bilo ime aerodroma! Promet kaotičan, a Grci voze (najblaže rečeno) kao ludaci netom pušteni iz ludare. Uspijevamo naći cestu za Edessu i Florinu. U Florini, na kružnom toku znak pokazuje 18 km do F.Y.R.O.M., veselju nema kraja jer je već ponoć. Vozimo

uskom, planinskom cestom, mjesečina obasjava okolne planine, sami smo na cesti, sve je hladnije, vidimo oznaku oko 2000 m iznad mora! Malo predugo vozimo, vidimo i neki ski-centar, te konačno naselje. Antartico! Kako je bilo hladno, mislili smo da haluciniramo. Na našim kartama tog mjesta nema. Trubimo ispod osvjetljenog prozora, zvonimo na vrata, ali jedino nam psi prilaze. Odlučujemo se vratiti u Florinu. Vozimo nekoliko krugova po kružnom toku i skontamo da smo vozili na zapad 30 km i da nam je nedostajalo još dvadesetak km do albanske granice (nije ni čudo da nismo uspjeli izvući nikoga iz kuća

Pamukkale

Aydin predsjednik moto kluba

na onoj planini!). Opet lovimo policajce na motoru i oni nas odvede na dežurnu benzinsku i upućuju na pravu cestu za Makedoniju. Oblačimo kompletnu opremu, čak i zimske rukavice i termo donje rublje. Da mi je netko prije pet dana rekao da ću to sve staviti na sebe, smatrala bih ga ludim.

Brzinski prelazimo granicu, pa preko Bitole i Risana prema Ohridu. Dobili smo sat vremena zbog druge vremenske zone. Cijelim putem kroz Makedoniju pratio nas je miris paljevine, a poslije Risana ulijećemo u oblak dima i kratko vozimo kroz njega. Naravno i u makedonskim planinama je hladno! Oko tri u noći

"VRBANČIĆ"

Gejeva 30, 10420 Sumeber
Tel.: 01/336 0043 / Fax.: 01/336 8789

ZASTUPNIK ZA **PIRELLI**

DIABLO ROSSO

Pirelli Diablo Rosso
Zato jer strast ne bi smjela imati granice

Bez kontrole, snaga je ništa

Pergamon - antičko nalazište

Grčka

Ohrid

Pergamon - grčki teatar

Pergamon - antičko nalazište

dolazimo na Ohrid, pronalazimo motel i bez tuširanja padamo ravno u krevete.

Budimo se kasno i za doručkom pada odluka da se ipak vraćamo preko Niša i Beograda kući. Albaniju i Crnu Goru ostavljamo za drugi put, jer jednostavno više nemamo vremena. Iva i Danko ostaju i kući kreću sutra. Malo

smo razgledali Ohrid i zaključili da vrijedi ponovnog dolaska i ostanka od nekoliko dana.

Vozimo dobrim lokalnim cestama do Tetova, dalje autocestom do Skopja. Priroda nas se najviše dojmila oko Nacionalnog parka Mavrovo i u dolini Vardara. U Makedoniju ćemo se vratit jednom...Kod Kumanova

brzo prelazimo granicu i pravac Niš, Beograd, Bajakovo, Zagreb. U našem Zagorju dočekale su nas mokre ceste i nekoliko kapi kiše, malo za promjenu. Kući stižemo u pola dva u noći. Točno dvanaest sati nam je trebalo za 1050 km od Ohrida.

Naš put trajao je dva tjedna. Prevalili smo 6800 km, upoznali zanimljive, uvijek dobronamjerne i srdačne ljude i prošli paklene vrućine, ali se i smrzavali pred kraj. Najviše nas se dojmila ljepota Turske i neopisiva gostoljubivost njenih ljudi. Cipar nas je oduševio plažama, a Grčka i Makedonija ostavile su nam najbolje poziv-

nice za ponovni posjet! Ovo je bio prekrasan godišnji, ne mogu opisati onaj fantastičan osjećaj kad voziš u nepoznato, nikad ne znaš što te čeka iza sljedećeg zavoja...i ma koliko bio umoran i ispunjen dojmovima, srce vuče dalje, dalje... ■

Jezero, Ohrid

TRAŽIMO DISTRIBUTERE MOTO OPREMA

Kustošijanska 19 B | tel./fax.:01/3768 232 | www.moto-oprema.hr | info@moto-oprema.hr

crash protektori, protektori vilica, nosači registrskih tablica, urezi volana, protektori uspuha, cerada za motocikle, slapperi za kožne kombinezone...

Čelična kočiona crijeva s doživotnom garancijom

PRODAJNA MJESTA:

Bokovo: AuTOM.BE 031/816-861, Matulji: MM.SS 051/275-918, Split: Motori Blažević 021/333-758, Moto Šogo 021/532-432, Šibenik: MOTO BEAN 022/351-940, Zadar: T-MOTO 023/333-806